

TERCERA REUNIÓ DEL CURS 2016-2017

Dimecres 1 de FEBRER del 2017

17 Assistents: 2 mestres del Col·legi Sant Lluís; 2 representants de l'escola San Cristòfor; infermera pediàtrica i treballadora social de l'ABS; directora de la biblioteca; educadora social de l'Ajuntament; policia local; 2 representants de la llar d'infants; una mare i un pare, representants de 2 dels centres educatius del poble; mare i pare d'un nadó; Mª Jesús Comellas, assessora dels Espais de Debat; i la coordinadora de l'EDE.

Informacions diverses:

- Un grup d'infants de **4at de la ESO de l'escola Sant Lluís** col·laborarà amb l'elaboració del material sobre les noves tecnologies. Els nois/es faran una recerca d'activitats i pàgines adients per les diferents franges d'edat del nostre document de les TIC.
- L'Educadora social de l'Ajuntament, ens presenta un nou servei d'atenció familiar sobre les addiccions que s'oferirà a la població, **SIFA**. Aquest és un nou servei que s'emmarca dins el nou pla de prevenció de les addiccions.
- La Mª Jesús Comellas, assessora dels Espais de Debats Educatius del territori, ens convida a la **Jornada sobre Prevenció de la violència i educació pel conflicte** que es farà el proper 18 de febrer al Centre Cultural de Bellvitge.

Parlem sobre comunicació:

- Quan com a pares i mares arribem a casa el primer que fem és **qüestionar** als nostres fills/es el que ha passat, el que han fet o el que no han fet; en comptes de dir "hola" i relaxar-nos (amb una dutxa o llegint un diari). Si entrem controlant no ens comuniquem.
- Ens pensem com a pares/mares/mestres que quan els hi **hem dit** el que sigui ja ho saben i ho han de fer.
- Els fills/es tenen clar el "**protocol d'arribada**" del pare i de la mare i de ben petits poden explicar el que direm quan els veiem. Llavors on es perd el missatge? Serà que no estem en la seva sintonia?
- Els adults **allixonem**, controlem i volem que el que demanem ho facin a la primera.
- De petits els posem el xumet més enllà del que caldria, perquè no protestin i, els portem en carro perquè no es cansin. I no som conscients de com aquestes dues conductes aparentment tan banals **disminueixen la comunicació**.
- Quan retirem els suports? Els aprenentatges apareixen amb **l'errada** no amb el control. Diem un nombre de **frases sense sentit** que no tenen cap utilitat com "no corris que cauràs".

- Hi ha una seqüència que veiem en l'adquisició de **l'autonomia** que es repeteix en els infants:
  - o De petits volen créixer
  - o Després demanen que els ajudis
  - o Més tard demanen que els ho facis
  - o Quan arriben als 16 anys el que no els surt bé "és culpa teva"
- Els infants i els adults estem en **moments vitals diferents** i per tant tenim interessos diferents que ens col·loca en diferents plans. Cal comunicar-se en altres paràmetres perquè sinó ens estem posant barreres. I els missatges arriben però el que no arriba és la reciprocitat.
- En la comunicació parlem del que és **important per nosaltres** i això genera barreres. Però vivim en família i cal acords que permetin que a tothom li vagi bé. Cal tenir present que és el que és important per a l'altre. Cal comprometre's per poder acostar-se a la necessitat col·lectiva.
- Si diem que viuen en col·lectivitat i els hi resollem les seves **responsabilitats** perquè la col·lectivitat no vagi malament, ens contradïem (per exemple si han de parar taula per sopar i quan no ho fan ho fem nosaltres per no afectar als altres membres de la família). Cal ser coherents amb el que diem; això és comunicació.
- Perquè **l'adolescent porta la contrària**? Per buscar arguments, per distanciar-se i per afirmar la seva identitat.
- Un **nadó interpreta** des de l'inici la música del llenguatge i l'emoció que transmetem quan parlem.
- A la trobada anterior ens plantejem si "*els adults no han tingut models de relació amb els infants?*". Recuperant aquesta qüestió veiem que ara els infants van amb més freqüència a l'escola bressol. **Quin paper hi juga l'escola?**
- El llenguatge cap els infants és diferent segons qui parli:
  - o Els avis tenen un llenguatge més afectuós on tot va més lent.
  - o Els pares van per feina, tot és més ràpid.
  - o Les mares acostumen a parlar més.
- Preguntats a un grup d'adolescents que els agradaria escoltar dels seus pares quan es retroben diuen:
  - o Que diguin hola
  - o Que ens diguin que ens estimen
- Els mateixos adolescents expliquen que el que reben en retrobar-se amb els pares són un reguitzell **d'ordres per controlar**.
- Cada cop demanem més i és cert que han de tenir més responsabilitat a mida que van creixent però primer han d'agafar les regnes de les seves vida.
- Quan ens parlem amb els infants/nois hem **d'evitar les interferències** al seu pensament fent "moralejas" o anant més enllà del que caldria ("per tant vols dir que ...")
- És important preguntar pels fets que ens estan explicant abans d'interpretar-los. Cal preguntar que ha passat i esperar l'explicació. Després es pot **acompanyar en pensar** en el que ha faltat preveure.
- **EXEMPLE** sobre estratègies familiars per fomentar la responsabilitat. Una família va decidir que els adults començarien a fer el sopar quan la

taula estigués parada. Eren els fills qui l'havien de parar i els costava assumir l'obligació diària. Els primers dies els va comportar passar una mica de gana ja que no recordaven que l'havien de parar fins que tenien gana i llavors havien d'esperar el temps que costava elaborar el menjar.

- Quan els infants/joves estan massa temps sense fer el que els toca i algú els hi resolt, provoca **adults immadurs** on la responsabilitat cau i s'espera que "l'altre" resolgui. **EXEMPLE.** Dilluns no vaig a la feina perquè sóc jove i surto el cap de setmana.
- On estan els problemes en la comunicació? En l'emissor? En el missatge? En el receptor?
- Les dificultats relacionades amb **el missatge** tenen a veure bàsicament en que el missatge que es difon sigui contradictori amb el fets. Si aquesta situació es repeteix en el temps i hi ha massa missatges "truncats" es perd la confiança en l'altra, en la comunicació de l'altra.
- **EXEMPLE.** Se'n van a viure sols perquè diem que són grans i s'han d'espavilar però quan ens venen a veure el cap de setmana els hi tenim preparades 10 carmanyoles.
- Com a mares i pares no volem que tinguin dificultats i no calculem l'abast de les nostres **contradiccions**.